



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 17. S. Elisabetha Lusitaniæ Regina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

cura præditum administret nemo, cui
Episcopus id non speciatim commiserit.
Nullus Clericus bona, quæ acquisiverit
ab Ecclesia, liberis suis seu per donatio-
nem inter vivos, seu testamento con-
ferat. Sacerdotes pecuniam pro sacris
faciendis non exigant: sed accipere po-
terunt, quod benigne sibi sine ulla pactio-
ne oblatum fuerit.

Sæcul. XIV.
A. C. 1325.

c. 5.

c. 6.

§. XVII.

S. Elisabetha Lusitanæ Regina.

Dionysius Lusitanæ Rex e vita demi-
gravit die lunæ 7 Jan. 1325, post-
quam quadraginta quinque annos re-
gnaverat. Ad viduam ejus S. Elisabe-
tham Papa epistolam consolatoriam da-
bat 1 Martii eodem anno. Hæc Prin-
ceps post mortem conjugis mox coepit
suæ pietatis instinctus libere sequi, & S.
Claræ filiarum vestem gerere, quam as-
servaverat hoc fine, vel ut in ea se-
peliretur, si prior ipsa obiret: hanc, in-
quam, vestem induit, ac per omnem vi-
tam reliquam gestabat. Ex Petro III
Rege Arragonum & Constantia Sicula
Manfredi filia anno 1271 nata Elisabethæ
nomen accepit in honorem S. Elisabe-
thæ Hungaricæ promaterteræ suæ. An-
nos octo habens, magnum Ecclesiæ offi-
cium quotidie recitare coepit, pergebat

Mariana.

l. 15. c. 18.

Vad. 1325.

n. 7. 12.

Rayn. eod.

n. 16.

Baillet.

8. Jul.

Q 5

que

Sæcul. XIV.
A.C. 1325.

que per totam vitam suam. Duodecim ætatis annos numerans nupsit Dionysio; nec in regia dignitate vel assiduas preces, vel jejunium suum minuebat quam creberrimum, utpote colebat ter quavis hebdomade, per totum tempus dominico adventui sacrum, a Natali S. Joannis usque ad anniversariam Assumptæ in cœlum Virginis memoriam, & a solenni Angelorum cultu usque ad festum S. Michaëlis præter dies ab Ecclesia præstitutos. Stipem augebat pro ratione bonorum, de quibus poterat statuere.

Singulari animos reconciliandi facultate pollebat. Ducis Alphonfi cum Rege Dionysio fratre suo controversia de quibusdam prædiis bellum civile regno intentabat. Pia Regina se præbebat authorem pacis, quam ut redderet faciliorem, aliquos sui juris fundos cedebat. Illa contentio Ulyssipone Nobilium Ordinem inter & cives tumultum commoverat: jamque corripuerant arma; cum insidens mulæ Regina venit, & duas inter factiones media verbis lacrymisque suis sedavit turbas. Rex Dionysius cæteroquin a justitia, fortitudine, ac liberalitate sua æstimabilis concubinas publice alebat. Elisabetha injuriam sine querimonia ferens, charitatem suam usque eo extendebat, ut liberos e commercio tam malo genitos haberet curæ. Tandem

sup

29

dem per patientiam ac preces suas obtinuit a Deo, ut Rex suus maritus ad bonam sese frugem reciperet.

Sæcul. XIV.

A.C. 1325.

Jacobum quoque Regem Arragonum fratrem suum cum Rege Castiliæ Ferdinando suo genero, & istum cum Dionysio Rege Lusitaniæ conjugæ suo in gratiam restituit, hoc modo pacem inter cunctos Hispaniæ Principes Christianos conficiens. At cum Alphonsus Lusitaniæ Princeps in Regem patrem suum insurgeret, distractos in concordiam reducere studens Regina se ipsam Regi suspectam reddidit de nimio favore in filium. Immo rem ille sibi tam persuasam habuit; ut infontem redivis privatam in oppidum Alangueriam, ubi ea possidebat domum, relegerat. Indignabantur multi Proceres, ac Reginæ pecuniam, copias, & arces offerebant. Sed ipsa abhorrens a consilio, ut suo Domino fideles persisterent, hortabatur. Demum ab errore deductus Rex in aulam revocavit conjugem, veniamque tum ab ea solenniter petiit, tum filio dedit in illius gratiam. Dionysio vita functo successit Alphonsus: ac Elisabetha in Conimbricense Virginum S. Claræ cœnobium, quod condiderat, se abdidit.

§. XVIII.